Ч. 161. Четвер 19 липня (1 серпня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти полїтичні.

*(З країньского сойму. — З Литви. — Митова війна між Росиєю і Німеччиною.)*

В країньскім соймі найважнійшим предметом була реформа виборча, котру по части вдоволяючо порішено. Первістний проєкт домагав ся введеня тайного і безпосередного голосованя в сільских громадах, побільшеня мандатів з куриї меншої посілости о два, а опять нових мандатів для таких виборців, які управнені до виборів в V куриї після ординациї виборчої до ради державної. — Проєкт ухвалено з тою зміною, що замість двох, признано сільским громадам один новий мандат; дальше, що в загальній клясі мають мати чинне право вибору тілько ті, котрі не управнені до вибору в инших куриях, і тій новій куриї признано тілько три мандати. — З Литви доносять, що там царским указом всї права і обовязки вильненьского ґенерал-ґубернатора що до управи ґуберніями вильненьскою, гродненьскою і ковеньскою, перенесено на міністра справ внутрішних, а то мало би бути заповідию цілковитого знесеня того ґенерал-ґубернаторства. Як на Литві, так в Королївстві польскім в тамошних товариствах рільничих уведено всюди росийский язик, як для нарад так і для переписки.

Зміст німецкого проєкту нової тарифи митової, що має послужити за основу до переговорів при відновленю торговельних умов, викликав богато ріжних толків в прасї австроугорскій і росийскій. Один віденьский фінансїст так пише про ту справу: Отсе маємо спосібний до праці парлямент, маємо інвестиційний закон, закон о каналах, о льокальних зелїзницях і нову новелю о належитостях — а помимо того треба було закинути падію на полїпшенє економічного положеня. А до того чуємо, що майже цїла нова німецка тарифа митова звернена головно против Австро-Угорщини. Італїяньский міністер справ заграничних заявляє, що колиб піднесено оплату від італїяньского вина — не буде тридержавного союза, а Німеччина заявляє, що без підвисшеня оплат від збіжа, худоби і дерева нема ніяких митових договорів лише війна митова на ножі. Ось такі то наші союзники: чого нам один не возьме, забере другий. Навіть наші зелїзниці потратять, коли вивіз зменшить ся. — Праса росийска представляє, що німецка тарифа стремить просто до війни митової з державами заосмотрюючими Німеччину в збіже і що о зниженю дотичних позиций нема що говорити, бо в Німеччині перший голос мають Прусаки. Але треба відтяти дорогу до Росиї німецкому промислови. Росия постарає ся о инші ринки для свого збіжа, тим більше, що під взглядом фінансовим єсть від Німеччини цілком независима; Німеччині далеко тяжше буде спроваджувати збіже з инших країв. Ніхто в Росиї не хоче митової війни з Німеччиною, але коли она хоче єї, то буде єї мати. — З Петербурга приносять нинїшні телєграми вість, що міністер скарбу Вітте мав заявити, що Росия відповість на підвисшенє збіжевого мита наложенєм величезних оплат митових на німецкі вироби, спроваджувані до Росиї. Натомість єсть намір признати Австро-Угорщині як найбільшої полекші, аби витворити нові дороги збуту на случай митової війни Росиї з Німеччиною. — Також букарештеньскі часописи обговорюють неприхильно німецку митову тарифу і уважають єї за початок зірваня економічних відносин з Німеччиною. — Німецка, взглядно пруска праса не вірить, аби мало прийти до митової війни і надіє ся, що все таки удасть ся заключити торговельні договори з сусїдними державами.

## Новинки.

*Львів дня 31 го липня 1901.*

— **Іменованя.** Пан Намістник іменував концепістів Намістництва: Стеф. Біликовича, Тад. Ґавроньского, Болесл. Кудельского, гр. Володисл. Стадницкого, Ром. Комара, Брон. Вишневского, дра Фил. Дружбацкого, Ант. Шультіса, дра Стан. Пекарского і Володисл. Мадейского, комісарями повітовими, а практикантів концептових: Жиґм. Попеля, дра Генр. Болоз-Антоневича, Володисл. Топольницкого, Фр. Лайрмана, Стан. Білиньского, дра Йос. Ковнацкого і гр. Юр. Водзицкого, концепістами Намістництва.

11

## РОМАН ТРУБАДУРА.

*(З польского — Теодора Єске-Хоїньского).*

(Дальше.)

VII.

Здивувала ся пані Марґаріда дуже, коли ґраф появив ся на другий день в єї комнаті спальній, аби сказати їй лично: „Добрий день!

Відвикши вже давно від тих супружих нїжностий, приймила несподівану вічливість ґрафа з підозрінєм виновника, і постановила бути осторожною. Єї побоюваня потвердили зараз перші слова ґрафа, котрий з простотою своєї безвзглядности стремів все без вступів до вытиченої цїли.

— Якже тобі подобає ся наш гість? — спитав пан Раймон, сїдаючи на стільци при ліжку жени.

Хоч пані Марґаріда була приготовлена на якусь несподіванку, мимо того на питанє мужа цїла почервоніла. Чула, що горяча кров обливає єї рамена, шию, голову.

Скоро відвернула ся лицем до стіни, і аби зискати на часї, шепнула:

— Пан Вільгельм?

— Що до мене, то я дуже полюбив єго веселу, живу молодість — говорив ґраф. — Так менї той хлопець припав до серця, що прощаю єму навіть нудні єго пісні. Нехай собі висьпівує, коли та немудра робота робить єму приємність.

Пані Марґаріда охолола вже з першого страху.

Видувши уста згірдно, сказала з неохотою:

— Не бачу цілком, аби пан Вільгельм випріжнював ся чим небудь з посеред молодежи лицарского стану. Пє вино, полює і любить воєнне ремесло, як всї. Я уявляла собі инакше трубадура.

— Тобі здавало ся, що трубадур буде від рана до вечера зітхати до тебе, перевертати очима, як хоре теля, сповідати ся місяцеви із своїх незаспокоєних бажань і укладати всїлякі канцони і серенади, що розносили би славу твого імени по цілій Катальонії і Провансії. Твоя вина, що не уміла єго приєднати для себе.

Ґрафиня поруширла раменами з легковаженєм, немов би хотїла сказати: не дбаю о єго похвали.

— Инша женщина звязала серце пана Вільгельма, і саме для тої иншої перервав я тобі поранний сон — сказав ґраф.

Пані Марґаріда наставила уши.

— Чи знаєш, в кім наш гість залюбив ся? Угадай! Ніколи не вгадалаб.

В очах ґрафині малювало ся зачудованє. Чого ґраф хоче, що він думає? чи випитує єї, чи глузує собі з неї?

— Наш трубадурок вподобав собі Аґнїшку.

Несподівана вість упала на ґрафиню так нагле, без ніякого приготовленя, що на хвилю відобрала їй власть над собою.

— То неправда! — скрикнула голосно.

— Пан Вільгельм цілком не бачить Аґнїшки — поправила ся сейчас, зміркувавши, що непотрібно віделонила неосторожно рубець своєї тайни, але єї хвилеве забутє вистало, аби на ново обудити успиляюче вже підозрінє ґрафа.

— Ти не тїнь трубадура, аби могла знати, кого він бачить поза мурами Червоного замку — говорив ґраф, не спускаючи тепер ока з ґрафині. — Наші лїси граничать з посїлостями Роберта, а говорено менї, що пан Вільгельм полював часто без помочи служби.

Пані Марґаріда, не могучи знести колючого погляду мужа, відвернула ся знов лицем до стіни, а ґраф говорив дальше:

— Вість, що так дуже тебе здивовала, (ті слова вимовив з притиском), не прийшла до мене дорогою глупої сплетні. Сказав менї то сам трубадур і просив о поміч.

Замовк, слїдячи враженє своїх слів на лици ґрафині, але черти пані Марґаріди були спокійні, немов застилі.

— Я хотів тебе просити, аби ти помогла пану Вільгельмови. В річах любови маєте ви, жінки, такий вітер, як найлїпший гончий пес. Довідай ся при нагоді, що гадає Аґнїшка о трубадурі.

Сказавши то, підніс ся ґраф тяжко зі стільця і вийшов повільним кроком з комнати жени.

На коридорі задержав ся. З головою спущеною, зі зморщеними бровами, глядів довший час перед себе, в камінний поміст, погля-

— **В академічній ґімназиї** у Львові було в сім році 512 учеників. Після віроісповідання було 509 греко-кат., 1 римо-кат. і 2 православних. До іспиту зрілости приступило 36 публичних учеників і 2 екстерністи. Здало іспит 27, репробовано 2, а прочі одержали поправки. Катихитів, професорів і учителів було при тій ґімназиї 27. Вписи учеників на слідуючий шкільний рік відбудуть ся 29, 30 і 31 серпня; вступні іспити до 1-ої кляси відбудуть ся 1, 2 і 3 вересня.

— **Біблія в українськім мові.** Покійний П. Куліш виготовив був переклад біблії в українській мові, а по его смерти Іван Левицкий переглянув і вигладив рукопись. Вдова по пок. Кулішу недавно передала переклад цензурі до затвердженя, але духовна цензура не позволила напечатати біблію в українській мові. Тоді властителька рукописи звернула ся до англійского біблійного товариства з предложенем закупити і напечатати переклад. Товариство згодило ся сейчас на предложенє і тепер ведуть ся переговори що-до жаданої ціни (5.000 рублів). Треба замітити, що переклад зроблений з еврейского оригіналу з задержанем его форми. Книги писані в оригіналі стихом (як Йова, Пісень пісній, Псальми) виготовлені в перекладі також стихом. Біблію в такім перекладі мають лиш одні Німці. Коли переговори між англійским видавництвом а властителькою рукописи успішно покінчать ся, то українська література збогатить ся одним гарним перекладом.

— **Украдена Мадонна.** В Римі, в церкві сьв. Савини украв невислїджений доси злодій з великого престола образ Матери Божої рожанцевої, мальований славним малярем італїяньским Сассоферрато. Злодій виніс образ з рамами 2 метри високими а 1 метер широкими на улицю і виймив образ, а рами кинув. Образ той має вартість 100.000 К. О сій події доносить з Риму: Санта Сабіна есть одною із найстарших церквий в Римі, побудована ще в 425 р. на місци якоїсь старої поганьскої сьвятинї. Папа Інокентий III. дарував єї около 1200 р Домініканам, котрі побудували коло церкви монастир, що і доси там ще стоїть. В ночи з 21-го на 22-го с. м. один з черців в монастири занедужав і за помочию електричного дзвінка закликав до себе придверника. Придверник посидів у черця може годину; коли опісля вертав до своеї комнати, побачив в церкві сьвітло. Він зайшов до церкви і побачив там в каплици сьв. Доменїка ґорїючу сьвічку на земли. В тій же хвили побачив також, що на престолї нема образа Мадонни (Пречистої Діви). Хтось єї забрав разом з рамами. Злодій закрав ся очевидно в тій хвили, коли придверник був у черця і виніс образ. Образ Пречистої Діви роботи Сассоферрата походить з 17-го столїтя і представляє Матер Божу рожанцеву разом зі сьв. Катериною і сьв. Савиною. Перед кількома місяцями хотів якийсь Американець купити сей образ від Доміїканів і давав їм великі гроші, але Домінікани не хотїли продати, а обіцяли лиш Американцеви, що кажуть зробити для него добру копію. Доминїкани, чи може їх придверник якийсь Врадес закликали „артиста" Ераче, котрий мав зробити копію. Артист взяв задатку 7 лірів і до кількох днів виготовив копію. Коли Американцеви показали ту копію, він став сердити ся на артиста а відтак пішов і більше не показав ся. Маляр Ераче продав свою копію за 40 лірів. Все то має стояти в якійсь звязи з крадежию образа.

— **Смерть від грому.** Сїмнайцятилїтна Ксенька Дідик, донька селянина з Новосілки повіта каменецкого, жала в поли жито, коли нараз захопила єї туча і она сховала ся під копицю сіна. В кілька хвиль вдарив грім в копицю і забив Ксеньку на місци. — Підчас тучі, яка навістила Лївчу, повіта чесанівского, забив грім працюючих в поли 58-лїтного Ілька Трухана, его жінку 38-лїтну Анну і 16-лїтного їх сина Івана.

— **Обманець.** У Відни арештовано Еміля Бриля, б. студента медицини, маючого 31 лїт, родом з Радехова в Галичинї, котрий ріжними штучками виманював від високоположених осіб більші суми нїби на оплаченє таксе промоцийних. Показує ся, що за ним шукають власти вже від 1890 р. за крадіж і обманьство.

— **Нещасливі пригоди.** В Пруті утонув ся 20-лїтний Вячеслав Болчровский, помічник купецкий в корінним склепі п. Романовича в Коломиї.— В домі при ул. Коперника у Львові, в пивници, де містять ся алькогольні напитки, наливали два хлопці спірітус з величезної бочки, при чім один з них присьвічував звичайною лямпою. Нараз бухнув спірітус, а обливаючи лямпу, став ся причиною, що скло пукло і настав вибух. Одному з хлопців страшно попарило обі руки. Хлопця відослано зараз на стацию ратункову, а завізвано сторожу пожарну, щоби гасила огонь. Заким однакож сторожа наспіла, вже огонь угашено. — При будові мосту на Сереті в Обаринцях при битю палів впала платва і покалїчила тажко 4 робітників. Один з них, Мартин Добопиньский номер в кілька годин по тім. — В Коритниках при будові пивниці на обшарі двірскім мур забив робітника Михайла Міху, чоловіка жонатого і батька кількоро дїтий.

— **Злодійска школа в Москві.** Перед судом в Москві ставав сими днями якийсь лихвар Баранов, котрий попри лихву займав ся ще й наукою злодійства, учив свою доньку і кілька дівчат, відданих єму на вихованє злодійства. Коли котра що зручно украла, то давав її за то цукорків, незручну же бив і не давав її їсти. Баранов звичайно ходив сам вишукувати нагоду до крадежий а відтак казав ученицям де мають іти, що мають красти і як мають робити. Баранова засуджено на 4 місяці арешту.

— **Грецкі розбійники.** В Пірею коло Атин утворило 40 Манїятів, т. є. жителів з гір, з околиць Спарти, тайний союз, до котрого належала також хороша 20-лїтна дївчина, і присягли собі, що будуть одні другим помагати та один другого ратувати підчас розбоїв, коли би того треба. Передовсім постановили пімстити ся на тих, що не хотїли приступити до їх союза, а головно на якімсь Ракавулякосї, що їх зрадив. Узброєні від голови до ніг, напали они недавно тому на него на далекім передмістю Пірея, і на віддаль яких 20 кроків зачали стріляти на всїх, що лиш показали ся з хати. Двох людий, а межи ними й того Ракавулякоса, убили на місци. Тогди всї жителї тої хати і сусїди зачали боронити ся від розбишаків, і так завелась справдешна битва, підчас котрої зранено 4 жінки. Коли надбігла поліция, розбишаки повтїкали в гори.

Оповістка.

— Куплю малу реальність в красній теплій стороні, на Підгірю або в горах, близько ліса і зелїзниці в східній Галичинї або в північній Буковинї. Зголошеня під М. Г. Д. в Микуличинї poste restante.

---

дом убийника, роздумуючого над довершеним злочину.

— В его серци сидїло знов остре, пекуче терпнє підозріня.

Воркнувши під носом тихий проклін, пішов на другий конець палати. Тут пхнув ногою дубові двері і війшов до комнати, подібної до склепу купця, торгуючого старим зелїзем. На стінах, на комині, в нижи вікна висїли пощерблені мечі, топори, діраві щити; на підлозі, по всїх кутах валяли ся решітки погнутих наперсників, дротяних кафтанів, шеломів.

— Гей ти, пянюго! — крикнув ґраф.

Его грімкий голос збудив величезне тїло людске, що хропїло голосно, лежачи на тапчанї.

— Хто там знов! — воркнув сплячий, протираючи очи кулаком. — Щоби вас...

— Отвори сліпаки і поглянь хто! — гнївав ся ґраф і копнув свого бурґрафа ногою.

— Пощо їх отвирати, коли менї удар говорить, хто зволить зі мною так нїжно витати ся — відповів бурґраф, злазячи з тапчана. Такої другої ноги нема хиба в цїлім ґрафстві. Буду єї чути цїлий тиждень в ребрах.

— Чи ти вже протер очи? — спитав ґраф.

Бурґраф, великаньский хлопище з набрясклим, червоним лицем пяниці, станув під стїною, як найдальше від руки і ноги ґрафа.

— Вашій милости подобає ся? — воркнув.

— Подобалось би дати тобі по пиці і викинути за ворота замку, бо ти осел і дармоїд; але що в битві добре рубаєш і не щадиш людских костий, то хочу ще якийсь час зносити терпеливо твою глупоту і твоє пянство. А тепер отвори уши і слухай!

Бурґраф отворив уши, не забуваючи також о очах, котрі ішли уважно за кождим рухом пана.

— Хочу від тої хвилї знати кожду годину трубадура. Кудиб він не обернув ся, чи до огороду, чи в поле, чи до ліса, пішлеш за ним розумного хлопця, аби я знав, що робить. І на его поведенє в замку май бачне око. Нехай котрий з дотепних хлопців причіпить ся до его пят, але нехай трубадур не здогадає ся, що ти его слїдиш. Зрозумів?

— Буде як приказуєте — відповів бурґраф.

— Як добре справиш ся, позволю тобі цїлий тиждень пити і спати другий тиждень, але як пропустиш хочби одну годину велю тобі горячим зелїзом припечи очи і уши та прогнати на дорогу з торбою і костуром. Ти знаєш, що додержую слова навіть таким дуракам як ти.

Кинувши наляканому служачому таку грізну обітницю, ґраф вийшов з его нори.

Колиб був міг бути в тій хвили в комнаті жени, не бувби потребував наставляти шпигунів на трубадура. Сльози ґрафинї були би єму сказали всьо, що хотів знати.

По виходї ґрафа обіймила пані Марґаріда колїна руками, опустила голову на груди і тихо плакала.

Так погано, так нікчемно малаби скінчити ся єї перша, щира любов? Нечестний баламут мав би єї покинути для иншої, як кидає ся виссаний овоч — єї, молоду, хорошу, цїлу єму віддану?

Цїлу свою душу вложила в ту пристрасть, прибрала єї найкрасшими, найзапашнїйшими цьвітами сумуючого серця жіночого; вдивлювала ся в неї як в сонце, що зійшло ясне, тепле над єї немічною долею; потоптала для неї обовязки жени, честь шляхтянки, гордість дочки можного дому — а він закпив з неї як з послїдної повіж.

Пані Марґаріда відоймила напрасно руки від колїн і піднесла їх до гори.

— І жещини умїють мстити ся за зазнану обиду — вишептала побілїлими устами.

Чорна хмара гнїву заслонила єї лице, очи потемнїли, черти заострились.

— А чи то можливе? Чи можливе, аби він такий люблячий, такий нїжний при нїй, мав удавати любов, котрої не відчував, мав єї зрадити за те, що віддала єму цїлу свою душу, цїле серце? Атже не він старав ся о єї любов, не хапав єї серця в зручно наставлені сїти досьвідного звідника; не підбуджував єї туги, єї бажань! Боронив ся радше перед огненою виною пристрасти, котра заливала его так само, як єї; хотїв перед нею утїкати, силував ся заволодїти нею. То она сама потягнула его в свої обійми, пригорнула до самотної груди.

Може ґраф умисне сказав неправду, аби єї зловити, може підозрївав...

Пані Марґаріда схопила голову в руки. Суперечні гадки вертїлись в єї мозку, як сухе листє, кидане на всї сторони осїнним вітром. Суперечні чувства: любови, обидженої гордости, гнїву, тревоги перед местию мужа торгали єї серце.

І знов виплили зпід єї повік горячі сльози.

Так застала єї Сермонда, служниця і повірниця, що прийшла паню одїти.

— Ходи близше, Сермондо — відозвала ся пані Марґаріда.

— Скажи менї — питала, коли Сермонда уклякла коло ліжка — але говори щиру правду: чи ти не замітила в поведеню трубадура нїчого підозріного?

Сермонда здивована тим питанєм, відповіла заперечуючим рухом голови.

— Може прибували до него які післанцї, котрі не хотїли, аби їх бачено. Може одержував листи від дам з сусїдства?

— Я не бачила при пану Вільгельмі нї коли нїкого, крім его служби — відповіла Сермонда.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Звертає ся увагу П. Т. публики, що спродаваний по 12 кр. або 24 сот. фірмою С. Соколовский у Львові (пасаж Гавсмана), а також по трафіках Kuryer kolejowy не єсть урядовою публикациєю ц. к. австрийских державних зелїзниць, за яку виключно належить уважати „Розклад їзди" заосмотрений фірмою ц. к. державних зелїзниць, а продаваний по цінї 10 кр. або 20 сот. по всїх стациях, а також в згаданім бюрі Соколовского і у портієра ц. к. Дирекциї зелїзниць державних.

## ТЕЛЄҐРАМИ.

**Цирих** 31 липня. Провідника італїяньских анархістів Ґалїотіого, що приїхав з Патерзону в Америцї увязнила тутешна полиция на донесенє полициї американьскої. Найдено в єго мешканю важні документи.

**Капо д'Істрія** 31 липня. Істрийский сойм закрито по виходї словіньских послів з причини браку комплету.

**Берлин** 31 липня. Кажуть, що наслїдником кн. Гогенльогого, намістника Альзатиї і Льотаринґії, буде кн. Адольф Лїппе Шавмбурґ, шурин цісаря.

**Париж** 31 липня. Урядові круги потверджують, що не надійшла до тамошних міністерств вість, немов би нїмецка фльота під проводом кн. Генрика пруского мала загостити до Бресту. Здогадують ся, що нїмецка ескадра вишле лиш один корабель до Бресту, аби забрав почту, що надійде для кн. Генрика.

**Цетинія** 31 липня. З причини роковин смерти короля Гумберта І відбуло ся в тутешній церкві заупокійне богослуженє.

## Курс львівский.

| Дня 30-ого липня 1901. | платять К. с. | жадають К. с. |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 530 — | 550 – |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 350 — | 358 – |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . | 525 — | 536·— |
| Акциї гарбарнї Ряшів . . . . . . | —·— | 150 – |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | 400 — | 410 – |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 4% корон . . . . . | 89·70 | 90·40 |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 109·50 | —·— |
| Банку гіпот. 4 1/2% . . . . . . . . | 97·30 | 98·— |
| 4 1/2% листи застав. Банку краев. | 99·30 | 100·— |
| 4% листи застав. Банку краев. . | 92·— | 92·70 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 93·30 | 94·— |
| „ „ 4% льос. в 41 1/2 лїт. | 93·30 | 94·20 |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 91·— | 91·70 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 96·— | 96·70 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем. | 101·70 | 102·40 |
| „ „ „ „ 4 1/2% | 98·70 | 99·40 |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 92·— | 92·70 |
| Позичка краев. з 1873 по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 92·— | 92·70 |
| „ „ м. Львова 4% по 200К. | 87·30 | 88·— |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . | 73·— | 78·— |
| Міста Станиславова . . . . . . . | —·— | —·— |
| Австр. черв. хреста (Курс паперовий) . . . . . | 48·— | 49·— |
| Угорск. черв. хреста . . . . . | 25.— | 26·— |
| Іт. черв. хрес. 25 фр. . . . . . | 23·10 | 24·— |
| Архік. Рудольфа 20К. . . . . . | 58·— | 62·— |
| Базиліка 10 К . . . . . | 16·25 | 17·25 |
| Joszif 4 К. . . . . . | 7·— | 6·50 |
| Сербскі табакові 10фр. . . . . . | 8·— | 10·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цісарский . . . . . . . . . | 11·17 | 11·35 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·52 | 2·54 |
| 100 марок нїмецких . . . . . . . | 117·20 | 117·60 |
| Долляр америк. . . . . . . . . . | 4·80 | 5·— |

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

### Зі Львова

| посп. | особ. | відходить |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·25 | До Станиславова, Підвисокого, Потутор |
| | 6·35 | „ Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Ковови |
| | 6·30 | „ Підволочиск з Підзамча |
| 8·30 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·40 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·00 | „ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Підволочиск з гол. двірця |
| | 10·25 | „ Іцкан, Сопова, Берґомету |
| | 10·20 | „ Белзця, Рави, Любачева |
| | 11·25 | „ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 1·55 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·08 | | „ „ „ Підзамча |
| | 2·15 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 2·40 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 3·15 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 3·20 | „ Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$ |
| | 3·26 | „ Брухович „ „ „ „ |
| | 3·30 | „ Ярослава |
| | | **Ніч** |
| 12·45 | | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·51 | | „ Іцкан, Констанциї, Букарешту |
| | 7·52 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 6·10 | „ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа |
| | 6·20 | „ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 6·30 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни |
| | 6·35 | „ Лавочного Мункача. Хирова |
| | 7.25 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 7·10 | „ Тернополя з гол. двірця |
| | 7·33 | „ „ „ Підзамча |
| | 9·30 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 10·30 | „ Іцкан. Гусятина, Радовець |
| | 11·— | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·10 | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·23 | „ „ Грималова з Підзамча |

### До Львова

| посп. | особ. | приходить |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 4·40 | Зі Стрия, Самбора, Борислава |
| | 6·10 | „ Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·46 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 7·10 | „ Зимноводи „ „ „ „ |
| | 7·45 | „ Янова (головний дворець) |
| | 8·10 | „ Лавочного „ „ |
| | 8·00 | „ Тернополя на Підзамче |
| | 7·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 11·45 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | „ Іцкан, Черновець, Станиславова |
| | 12·55 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·35 | | „ Кракова, Відня |
| | 1·10 | „ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| 1·45 | | „ Іцкан, Станиславова |
| 2·20 | | „ Підволочиск на Підзамче |
| 2·35 | | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·10 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·00 | „ Сокаля |
| | 5·50 | „ Кракова |
| 5·55 | | „ Чернівців |
| | 3·14 | „ Брухович |
| | | **Ніч** |
| | 12·05 | З Сколього, Калуша, Борислава |
| 12·20 | | „ Черновець, Букарешту |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·12 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 3·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 9.11 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята |
| | 7·36 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$ |
| | 8·50 | „ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 9·15 | „ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·15 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Ковови, Підвисокого |
| | 10·25 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець |
| | 10·38 | „ „ на гол. дворець |
| | 10·50 | „ Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМІТКА.** Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

— Правду говориш? Поглянь менї в очи?

— І смертельного гріху не затаїлаб я перед вашою милостию.

— Може наші люди говорили що о прогульках трубадура? Пригадай собі добре. Пан Вільгельм виїздив часто до ліса на границю Лїє.

— Не стрічав там нікого крім зьвірини.

— Дякую тобі; але буду тобі ще більше вдячна, коли донесеш менї кождого дня вечером, що пан Вільгельм робив цілу добу, де був, з ким розмавляв, кого зі своєї служби висилав поза мури замку. Вели вючити ванну. Возьму нинї теплу купіль. Чую ся ослабленою.

* *

Жонґлєр Іван сидів на подвірю замковім, на лавцї коло керниці і чистив музичний інструмент, сплюваючи заєдно перед себе.

— Чого так плюєш, мов би напив ся вина з сїльскої коршми? — відозвав ся Венедикт, що латав подерті черевики.

— Плюю, бо так менї подобає ся — відворкнув Іван.

— Але менї не подобає ся мати твою слину на волосю, на носї, на губі.

— То обітри ся.

— Коби пси пана Раймона познакомили ся з твоіми литками, ти неохайна трубо! Коли ще раз на мене наплюєш, дістанеш по лобі старим чоботом.

— Гадав би хто, що той надутий бубон уміє гнївати ся. Коби ти мав хоч дрібку жовчи в твоім пажерливім тілї, то плював би ти так само, як і твій мудрий приятель.

— На що?

— На що? — глумив ся Іван. — На то, що ти дурень. На що? питає то дурне теля і витріщує сліпаки, як риба, що єї витягнуть з води.

— Лише без тих непотрібних чемностий, старий — бо я міг би забути, що ми нераз спільно з голоду мерли — замітив Венедикт.

— А ти дай собі раз спокій з моєю старостию. Розумієш? Я цілком не старий.

— А колиж постарієш ся, мій ти пятьдесятьлїтний молодче?

— Тоді, коли менї жінки скажуть, що я вже старий дід, а ще вчера говорила менї кухарка...

— Ну и знаєсь она на тім! — перебив Венедикт Іванови згірдно. — На одно око сліпа, на одно ухо глуха, а тягне за собою ноги як гуска з переломаним хребтом.

— А нехай собі волочить, все то женщина, а лише женщини мають право судити о віцї мужчини. А тепер кинь сліпаками довкола, поглянь, чи нема де близько якого замкового лиса і присунь ся до мене незначно, аби я тобі сказав, чого я плюю.

Зробивши то, що єму Іван поручив, перехилив ся Венедикт через цембринє керниці, удаючи, що черпає воду.

— Плюю на песяче житє, яке ведемо від тиждня — говорив Іван притишеним голосом. — Від часу, коли той скажений пес, той ґраф вернув з тої виправи, щезла веселість. Служба волочить ся по кутах зі спущеними головами, немов би всї смертельні гріхи лежали на єї совісти — ґраф немов вічливий, добрий, але від часу до часу вищирює зуби, як голодний вовк і штовхає попід ребра без найменшої причини кождого, хто єму під руки попаде, ґрафиня сумна, блїда, а наш пан не спить по ночах і не заговорить до чоловіка цїлими днями. Щось тут мусїло стати ся.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# І Н С Е Р А Т И.

**СТЕЛЛЯ** найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

## „NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

## Товариство для торговлї і складів чаю
## Братів К. і Ц. Попов у Москві.

**Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угоршини.** **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

**Золотий медаль** в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

### Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

| Ваґа пачки в фунт. рос. | Nr. 0 | 1 | 2 | 3 | 3/4 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | Чай з Цейльону |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1/1 | 15·20 | 11·— | 10·— | 9·— | 8·20 | 7·60 | 6·70 | 5·80 | 5·20 | 4·30 | 6·70 |
| 1/2 | 7·60 | 5·50 | 5·— | 4·50 | 4·10 | 3·80 | 3·35 | 2·90 | 2·60 | 2·15 | 3·35 |
| 1/4 | 3·80 | 2·75 | 2·55 | 2·25 | 2·05 | 1·90 | 1·70 | 1·45 | 1·30 | 1·10 | 1·70 |
| 1/8 | — | — | — | — | 1·05 | —·95 | —·85 | —·75 | —·65 | —·55 | —·85 |

**При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.**

## ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

**Важне для родин і шкіл!**

**Вечеря Господня** *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

**Сикстиньска Мадонна** *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . . . 4 зр.

**Непорочне почате** *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . . . . . . . 4 зр.

**Христос при криници з Самаританкою** *Караччього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

**Ecce Homo** *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

**Христос несучий хрест** *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **Т. Крайтера,** Львів, ул. Ягайлоньска 12.

# MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

## Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).